

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Dato: 10. oktober 2005

NHD/ J.nr. 040-818

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 30. september 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 96 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 96:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse fra Eva Hansen, jf. SOU alm. del - bilag 262, og i forlængelse heraf oplyse, om ministeren, i lighed med sin forgænger, vil indskærpe overfor kommunerne, at lægekonsulenterne ikke må tage stilling til pensionsspørgsmålet. Ministeren bedes endvidere oplyse om, hvilke muligheder borgeren har for at få en anden kommunal sagsbehandler, samt hvilke muligheder borgeren har for ikke at skulle i arbejdsprøvning.”

Svar:

Sådan som jeg læser brevet fra Eva Hansen, anfører hun ikke noget om, at kommunens lægekonsulent skulle have udtalt sig om pensionsberettigelsen. Vedrørende mine reaktionsmuligheder i sager, hvor jeg bliver opmærksom på, at der kan være problemer med en kommunes anvendelse af lægekonsulenter, kan jeg henvise til min besvarelse af 23. august 2004 af spørgsmål S 5030, som vedlægges.

I forhold til spørgsmålet om muligheden for sagsbehandlerskift, kan jeg oplyse, at det er kommunen, der tilrettelægger sagsbehandlingen, prioriterer ressourcer m.v. Det er derfor også kommunen, der bestemmer, hvem der skal være sagsbehandler i en konkret sag. På den anden side er det et vigtigt princip ved behandlingen af sociale sager, at borgeren inddrages mest muligt i sagsbehandlingen. Dette sker bedst, hvor der er et godt og tillidsfuldt forhold mellem borgeren og sagsbehandleren. Når det er muligt, og borgerens ønske er velbegrunderet, bør kommunen derfor være imødekommende overfor en anmodning om at få en anden sagsbehandler. Klager over en konkret sags-

behandler, herunder ønske om skift af sagsbehandler, rettes til vedkommendes overordnede eller til borgmesteren.

Endelig er der spørgsmålet om, hvilke muligheder borgeren har for ikke at skulle i arbejdsprøvning. I lov om social pension er der nogle meget klare betingelser for, hvornår kommunen kan påbegynde en sag om førtidspension. Efter § 18 i lov om social pension skal kommunen træffe afgørelse, om at en sag overgår til behandling efter reglerne om førtidspension, når det er dokumenteret, eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at pågældendes arbejdsevne ikke kan forbedres ved aktiverings-, revaliderings- og behandlingsmæssige samt andre foranstaltninger.

Påbegyndelse af en sag om førtidspension forudsætter således som hovedregel, at de relevante muligheder for at forbedre arbejdsevnen har været afprøvet i praksis, og at der foreligger dokumentation for, at arbejdsevnen ikke kan forbedres. Kun i helt særlige tilfælde kan kommunen undlade en eller anden form for afprøvning af arbejdsevnen. Det vil fx kunne dreje sig om personer med en alvorlig hjerneskade eller sindslidelse eller om personer med andre meget alvorlige lidelser, hvor der ikke er nogen behandlingsmuligheder, og prognosen er kort levetid.

Formålet med arbejdsprøvningen er at finde ud af, om borgeren har ressourcer, der vil kunne bruges på arbejdsmarkedet, således at borgeren kan blive selvforsørgende ved arbejde. Dette er en del af den aktivlinje, som et bredt flertal af Folketingets partier står bag.

Valget og tilrettelæggelsen af en arbejdsprøvning skal ske i samarbejde med borgeren og under hensyntagen til de konkrete forhold, fx helbred, således at borgeren ikke arbejdsprøves et sted, hvor det på forhånd må anses for meget sandsynligt, at borgeren ikke vil kunne klare arbejdet, eller det måske endda direkte vil kunne forværre borgerens lidelse.

Eva Kjer Hansen

/Bent Nielsen

Bilag vedlagt:

Svar af 23. august 2004 på spørgsmål S 5030, stillet af Line Barfod (EL).